



מחזקת ראשו רובו ושולחנו. \* ניי סוכה המופלגין מונגה ארבעה לר"ה כשרה ולר"ה ורבה ב"ר הונא פסולה [ולא מיהו בר"כ כשהושיבם בסוכה כזו אצל ריש גלותא, כיון שהו שליחי מצוה שפטורין מן הסוכה]. \* דין כילה גבוהה: לל"ק בדעת שמואל מותר לישן בכילה בסוכה אף שיש לה גג כשאניה גבוהה י, וקינפות אף שאין גבוהה י לא ישב תחתיהן דקביעי, וכל"ב בדעת שמואל מותר לישן בכילה שאין לה גג אע"פ שגבוהה י, אך נקליטין דקביעי אסירי אף שאין להם גג [ולא קביעי קנינות הפסולים אף בפחות מיי]. ודעת רבה ב"ר הונא שמוותר לישן בכילה אף אם יש לה גג שגבוהה י דלא אתי אהל ארעי ומבטל אהל קבע [ולא רק במיטה אלא אף בכילה שעשויה לישן תחתיה]. \* הישן בכילה ערום ורוצה לקרוא ק"ש אם היא פחותה מ"י מוציא ראשו וקורא [דחשיב כמוציא ראשו חוץ לחלוקין], אך אם היא גבוהה י לא יוציא ראשו וקורא, והנמצא בבית לא יוציא ראשו ויקרא כיון שהבית קביע.

### דף יא עב

הדלה עליה את הגפן ואת הדלתה וסיכך ע"ג פסולה דמחומר הוא, אא"כ הסיכך הכשר הרבה מהן או שקצצן, ובגמ' אמרין דלשמואל צריך לנענע אחר הקציעה, אך לרב אי"צ לנענע דקציעתן זוהי עשייתן, והקושיית על רב: א. שנינו בבביריתא שאם הדלה את הגפן אף שקצצן אח"כ פסולה, ומשני דמיי צעלה בצורה שאניה גבוהה י, תלא לציצית אח"כ פסולין ונשאר בקשיא לרב. \* וכן נה' רב ושמואל לענין ציצית ששכפל הוט אחד ד' פעמים והטילו בכנף ואח"כ פסקו דלרב פסולין עד שיפסקו [וכן אמר רב חייא בר אשי לרב עמרם חסידא דרב ס"ל דפסקו והן כשרים], אך לשמואל פסול לעולם [ואם פסק ואח"כ קשר מהו, ולא אמרין דבעי נחך בשעת פתיל וליכא]. \* ענבי הדס שמרובין מהעלין פסולין דלאו הדר הוא, ואם מיעטן כשר, ואין למעט לכתחילה ביו"ט דמתקן מנא הוא, ואם מיעטן לת"ק כשר, ולר"ש בר יהודקם פסול, וטעם מחלוקתו: א. לכו"ע לולב מוסבה לפסול את העשוי בפסול, ונח' וטעם קציצתן זוהי עשייתן [דלר"ש לא אמרין קציצתן זוהי עשייתן]. ב. לכו"ע לא אמרין גבי סוכה קציצתן זוהי עשייתן, ונח' אי יליפני לולב מוסבה לפסול את העשוי בפסול. ג. לר"ש לולב צריך אגד [שיכא ביה עשייה וכו' לוקט ביו"ט ה"ל מן העשוי]. ולרבנן אי"צ אגד, ומי"מ לכתחילה אף לרבנן מצוה לאוודו משום זה אלי ואנוהו.

### דף יב עב

מסככין רק בדבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מן הארץ, ומנה"מ: א. לר"ל דכתובים וזאד יעלה מן הארץ מה אד אינו מקבל טומאה וגידולו מן הארץ אף סוכה, ודחי' דהנהיא למ"ד דענני כבוד הוין, אך למ"ד דסוכות ממש היו- קשיא. ב. לרב דימי בשם ר' יוחנן כתיב וזחג הסוכות תעשה לך מקיש סוכה לחגיגה, ובהמת חגיגה אינה מקבל"ט וגידולה מן הארץ, ודחי' דא"כ נסכך בענ"ה. ג. לרבין בשם ר' יוחנן כתיב 'באספך מנגדך ומיקבך' בפסולת גורן ויקב הכתוב מדבר [דכתוב מנגד ולא גרן, ואין לומר דמיייר בפסולת יקב משום דיקב עצמו אין ראוי לסיכך, דשמוא מיייר בין קרוש הראוי לסיכך]. ד. לר' חסדא אתי' מדכתביב 'צאו ההר והביאו עלי ית וכו' כדי לעשות סוכות [והריב הפס' בדברים מיייר מקב"ט וגידולו מן הארץ]. \* תבילי קש ותבילי עצים אין מסככין בהן [ואם התיירן כשרות, וכל הפסולין כשרין לדפנות, ובגמ' אמרין דטעם שאין מסככין בהבילות הוא מדרבנן משום גזירת אוצר [שמא יניחם ע"מ ליכשן ויבא לישב תחתיהן], ומוכח כן מדתנן 'אין מסככין דמשמע לכתחילה, ובהוטש בגדיש אינה סוכה מדאו' משום תעשה ולא מן העשוי וכדקתני 'אינה סוכה' [ואם יבנה את הגדיש מלמעלה להו"א אמר רב אשי שיפסל מדרבנן משום גזירת אוצר, ולמס' הסוכה כשרה שבין ענבה תיקן לא גורין משום פסא אחרת. עיי' ריש"ן]. \* סיכה בחיצים יכרים [אין להם בית קיבול] כשרה, וקמ"ל דלא גזרין אטו נקבות, אך סיכך בחצים נקבות פסולה וקמ"ל דבית קיבול העשוי למלאות לעולם שמה בית קיבול. \* סיכך באניני פשתן [אחר שנסרק נכסר] פסולה דמטמאה בנעיים, בהניני פשתן דלא נשרה ודאי כשר, והושני לא ידע' ר' יוחנן מה דינים, ורבה בב"ה הסתפק מהם האם שנשרה ונכתש במכתשת ולא נסרק, אבל בנשרה ולא נכתש מכשיר' ר' יוחנן, או שגם אם נשרה ולא נכתש נכלל הוא בהושני, והוצני שהכשיר היינו כמו שגדל שלא נשרה ולא נכתש.

### דף יג עב

לר"י מסככין בשושי ושווצרי [דאינם מקבלים טומאה דאינם מאכל אדם], ולאביי בשושי מסככין ולא בשווצרי כיון שיוצא מהן ריח רע. \* לרב חנן מסככין בהיומי והיוגי, ולאביי אין מסככין בהוין כיון שנושרים עליהם שביק להו ופיק. \* מסככין באפוקתא דדיקלא ונדוקי דקני דאגד בדי שמים לא שמה אגד, ואף דהדר אנדי להו, כל דבר יחידי שאוגדו כפ"ע אינה אגודה. \* מריריתא דאגמא יוצאין בהן ד"ה מרור בפסח דלא נשתנה שמון קודם מות"ת [אלא כל המינים היו נקראים מרור סתם, ונשתכחה התורה מרור מונתה לכל סוגי המרור, ודלא כאונו ששנתנה שמון קודם מות"ת]. ולרבה הני מריריתא סתמא שמייהו וקרי להו מריריתא דאגמא דהתם משתכת. \* לר"ה אגד אהל ל"ש אגד, שלש שמה אגד, ושנים מה' דלר"י שלשה לעכב ולרבנן למצוה בעי שלשה גבעולין, ובדיעבד מספיק שנים, ושיירין אחד [ולא פסול א"כ תחלתו כשיירו אחד]. \* מסככין באיסורייתא דסורא דאגדן למניניא בעלמא. \* צריפי דאורבני שהתיר את הקשר שבראשם כשרים דאינם נחשבים כחבילות, ומייירי שהתיר את האגד שבתחתיתם, אך אף אם לא התיר שרי דאגד שאינו עשוי לסלטלו לא שמה אגד. \* ירקות שאדם יוצא בהן יד"ה אכילת מרור מביאין את הטומאה כ"ו שהן לחים, ואין הוצצין מפני הטומאה, ופוסלין כאויר בשלושה חכונ דלכי יבשי' פרכי כמאן דליתנהו דמי. \* לרבי אבא, הבוצר לגת אין לו ידות דמיייריה לחמרא, אך הקוצר להסך יש לו ידות דנח"ל דלא ליבדרן, ולרב מנשיא קוצר אף לו ידות וכו' בוצר, ואמרין דאגמא סוכי תאנים ובהן תאנים וכו' לת"ק אם הפסולת מרובה על האוכלין כשרה, ולאחרים בעי' שתהא הפסולת מרובה על הידות ועל האוכלין, ולרבי אבא תנאי היא וס"ל כאחרים שהקוצר לסכך יש לו ידות, ות"ק חולק עליו, אך לרב מנשיא לכו"ע ס"ל דאין להו ידות, והכא מייירי שקצצן לאכילה ונמלך עליהן לסיכך ולכך סברי אחרים דיש להן ידות.

### דף יד עב

מקשינן לרבנן דאמאי א"כ צעלה בחבילות, ונמלך לסיכך אין לו ידות והלא אין מחשבה מוציאה מיד מחשבה, ואין לומר דהני"מ בכלים דחשיבי אף ידות במחשבה נעשה וכמחשה מוסקא, דהנהיא אי אמרין דידות האוכלין ובכסן טהורות היינו שהתיר איגורן, אלא אי בכסן שדשן א"כ חזינן דבעינן מעשה, ומסיק דה"ז מייירי שבסכסן ממש, ואחרים ס"ל כר' יוסי שמטמא אף שבסכסן דהו' דלכי סתר לסוכה יאחו לשיבולין בקשין, ואי בסכסן מגורן מטמא ר"י דהוי להופכן בעת. \* נמשלה תפילתן של צדיקים לעתר המהפך את התבואה, שאף תפילתן מהפכת מידתו של הקב"ה ממידת אכזריות לרחמנות. \* לר"י מסככין בנסרים ולר"מ אין מסככין, ונח' דאמוראים: א. לרב המלוקת ביש בהן ד' טפחים דר"מ אוסר משום גזירת

**לידיעת ציבור לומדי הדף היומי**  
**מידי שבוע יוצא הגליון המיוחד 'פניני הדף היומי' ובו לקט פנינים יקרים ונחמדים על סדר הדף היומי ניתן להירשם לרשימת התפוצה במייל:**  
**k0504166339@gmail.com**